

[Justitsministeren.]

lertid herved erindres, at der for de fleste typisk forud for afsoning i statsfængsel vil være en afsoningsperiode i arresthus. Det indbyrdes forhold mellem arresthustiden og tiden i afsoningsanstalt er således afgørende for, hvorvidt totalresultatet for en indsat med normaltimeløn bliver forringet eller forbedret, men man har ved ordningen sikret en udjævning af indtjeningen over hele afsoningsforløbet.

Med hensyn til den del af timeindtægten, den indsatte på normaltimeløn får udbetalt til fri disposition, er der ved nyordningen sket en forhøjelse fra 0,60 kr. til 1,04 kr.

Det er imidlertid blevet anført, at de indsatte efter den tidligere ordning faktisk på en del anstalter i meget vidt omfang har kunnet regne med at disponere over det beløb, der blev hensat på konto II, og at der i det omfang, dette har været tilfældet, faktisk har været tale om et disponibelt beløb på 1,20 kr. pr. time. For at imødegå denne kritik har direktoratet for kriminalforsorgen den 12. juli 1973 udsendt meddelelse om, at man i forbindelse med budgetgennemgangen i august 1973 vil foretage en meget nøje gennemgang af samtlige bevillingskonti inden for kriminalforsorgens drifts- og anlægsbudget og en fornyet analyse af grundlaget for beregningen af de nye arbejdspengesatser med henblik på — med tilbagevirkende kraft fra 2. juli 1973 — at gennemføre en forhøjelse af normaltimelønnen med ca. 16 øre og en regulering af akkordbetalingen.

Gennemførelsen af disse planer vil ikke alene indebære, at de indsatte typisk får udbetalt et dispositionsbeløb svarende til det, der tidligere blev udbetalt via konto III og tilskrevet konto II, men tillige, at de indsattes totale indtjening forbedres. Der er således ikke i dette forhold en begrundelse for at søge fængselsopholdenes varighed begrænset. En sådan reform ville i øvrigt også kræve lovændring.

Ved budgetlægning for finansåret 1974-75 og de følgende år vil man med hensyn til udgiftskontiene vedrørende de indsatte prio-

ritere en forhøjelse af arbejdspengene højest, således at de tidligere lagte planer om en gradvis forhøjelse søges endeligt realiseret pr. 1. april 1974.

Justitsministeriet er enig i, at målet på længere sigt bør være markedsmæssig aflønning af de indsatte mod overtagelse af tilsvarende sociale forpligtelser i forhold til familie mv., opfyldelse af gældsforpligtelser og lignende.

På en enkelt svensk anstalt har man i 1972 indledt forsøg med en sådan ordning.

Dette forsøg følges opmærksomt fra dansk side. Man vil i forbindelse hermed i den kommende tid søge foretaget en opstilling over, hvilke budgetmæssige konsekvenser en tilsvarende ordning ville indebære for den danske kriminalforsorg.

Det er i øvrigt justitsministeriets plan, at forskellige spørgsmål vedrørende de indsatte beskæftigelsesforhold, herunder også spørgsmålet om de indsattes medinddragelse i tilrettelæggelsen af arbejdet, sideløbende med de nævnte budgetmæssige overvejelser, skal tages op til principiel behandling i løbet af 1973. Det er sandsynligt, at disse drøftelser med bl. a. de berørte personalegrupper resulterer i nedsættelsen af et udvalg, i hvilket man naturligt også vil kunne behandle spørgsmålet om markedsmæssig aflønning af de indsatte.

Af *Henning Philipsen* til justitsministeren (6. august 1973):

„Hvad agter ministeren at foretage sig over for statsadvokaten i Ålborg i anledning af, at statsadvokaten har afvist at rejse tiltale mod de bønder, som under forårets konflikt på det private arbejdsmarked afspærrede Limfjordsbroen i Ålborg?“

(Spm. nr. 315).

Begrundelse.

Statsadvokaten i Ålborg har som bekendt rejst tiltale mod bl. a. ledende fagforeningsfolk for ulovlig frihedsberøvelse i forbindelse med blokaden af firmaet Hope-